

helst, at Toldindtægten gik langt ned, men for at komme til en Overenskomst kunde jeg gaa med til Kompensation, men det kunde jeg kun under Forudsætning af, at Statens Indtægter ikke blive brugte til Noget, som dette Thing modsætter sig. Kun naar jeg var vis paa, at der ikke blev givet Penge ud uden Rigsdagens Samtykke, at der ikke brugtes Penge til ulovlige Foranstaltninger, kunde jeg det. Jeg tror, at man trods vort Ønske om at faae Toldafgifterne nedsatte, i saa Fald ubetinget her kunde faae Flexital for en Toldreform uden Nedsættelse af Afgifterne, og naar vi blot foreløbig kunne faae en Toldreform, kom det Andet nok senere ved gjenfaldig Overenskomst. Udgifterne dertil under den miværende Regjering ere jo imidlertid ringe, ikke blot paa Grund af de politiske Forhold, men ogsaa paa Grund af de Anskuelser, vi for et Dieblisk siden hørte den ærede Finanzminister udtale. Han nævnte saaledes, hvad vi ogsaa have hørt ham nævne før, at paa Grund af, at Melafabrikationen i Dieblisset lider under den svenske Toldlovgivning, bør vi ogsaa gaa med i den samme Retning som denne. Den ærede Finanzminister bruger ofte dette Argument baade med Hensyn til Toldlovgivningen og med Hensyn til andre Ting, f. Ex. med Hensyn til vore Kunstinger og Fæstningsværker. Det er hans Argumentation her i Salen, ja, det er den eneste Argumentation, vi nogenstinde have hørt fra Regjeringen som Begrundelse af den saakaldte Forvarsplan, at saaledes gjøre de Andre, og nu argumenteres der til Fordel for Beskyttelse her i Landet paa samme Maade, nemlig, at saaledes gjøre de Andre. Det forekommer mig, at den naturlige Argumentation maatte være at gaa ud fra, hvad der tjener os bedst. Lad saa de Andre gjøre, hvad de ville, men lad os kun tage Hensyn til os selv; det er dog det Naturlige. Men er det virkelig at tage Hensyn til os selv at sige, at paa Grund af, at Sverig har lagt en Exportpræmie paa Mel, skulle vi ogsaa have en Beskyttelse, som man ikke tidligere har tænkt paa? Vi maa i det Hele komme til ganske andre Resultater, hvis det skulde være en rigtig Argumentation. Jeg vil forøvrigt henlede Opmærksomheden paa, at Melindustrien her i Landet er forsvindende i det Mindste mod den store Industri her i Landet, som hedder Landbruget, eller mod vor Søfart, og der er forøvrigt ikke Spørgsmaal om, at ved Møntforandringen have Rusland og Indien og alle de Lande, der ikke have forandret deres Møntfod efter de vesteuropæiske Staters, faaet en ganske anderledes Exportpræmie

for de Sager, de exportere, end hidtil og dermed bidraget til at stille vort Landbrug overmaade uheldigt. Der er ingen Tvivl om, at skulde Melindustrien have Godtgjørelse, fordi man i et andet Land gjør et Træk imod den, saa maa man staa alle de andre Industrier her i Landet en ganske anderledes Godtgjørelse, og jeg veed ikke noget af, at den ærede Finanzminister har vist sig villig til at give Jordbruget nogen særlig Godtgjørelse til Gjengæld for, hvad det lider ved den Exportpræmie, andre Lande, med hvilke vi konkurrere, gennem Møntforandringen have faaet. At Jordbruget, hvis Stilling i Livet er bestandig at kæmpe med de vrelende ikke alene Veirforhold og Mennekeforhold, men ogsaa Konjunkturerne og andre Landes Toldlovgivning, ogsaa hyderligere skal bære det Tab, som andre mindre Industrier lide ved Naboernes forandrede Toldsatser, og som det selv deler, det vilde dog være en komplet Urimelighed. Dette er kun sagt i Anledning af de Udtalelser, som saaldt fra den ærede Finanzminister, men jeg har villet protestere imod, at vi skulle belemres med Beskyttelsestold paa Grund af, at Andre indrette den. Jeg fastholder, at vi maa se udelukkende paa, hvad der tjener os, og det er ubilligt at fordrø, at vi Alle skulle belemres med at bære de Byrder, som kunne ramme en enkelt Gren Industridrivende. Jeg slutter mig fuldstændig til Udtalelserne fra den sidste ærede Taler, navnlig det, at vi bør gjøre Alt for at lette Skatterne for de mindre Bemidlede uden Hensyn til, om Statskassen derved lider Tab eller ikke; men kunne vi faae Sikkerhed for, at Folkethingets konstitutionelle Stilling bliver respekteret, vil jeg være med til at arbejde for, at vi kunne komme til en Overenskomst ogsaa med den nuværende Regjering, men vi maa saa have Sikkerhed for, at Indtægterne ikke anvendes anderledes, end vi give vort Mende til.

Sagt: Jeg skal ikke komme ind paa den sidste ærede Talers politiske eller forpolitiske Betragtninger, men da Udvalgets Mindretal siger i sin Betænkning, at der angaaende Beskyttelsessystemet ikke er fuld Enighed i Udvalgets Mindretal, vil jeg som den nærmeste Repræsentant for det Mindretal, som er uenig med den Side, som hidtil har talt, ogsaa hævde mit særlige Standpunkt. Det forekommer mig, at der ved Forhandlingen af en Toldlov er tre Hensyn at tage og særlig to overveiende vigtige Hensyn, som man bør have for Øie. Det ene er det Fiskale; thi det, som man her i det danske Folkething saa jævnlig hører, at det skal være Formaalet for vore Bestræbelser at ned-